1. α) *Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα .... αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία… Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;*

Το συναρπαστικό λογοτεχνικό βιβλίο «Ο Δωρητής», προσεγγίζει μια αντίθεση, που εύκολα γίνεται αντιληπτή, ανάμεσα σε έναν άχρωμο κόσμο στον οποίο απαγορεύεται η ελεύθερη έκφραση και σε μια κοινωνία, παρόμοια με τη σημερινή, που ο άνθρωπος έχει το δικαίωμα της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας. Διαβάζοντας το ανάγνωσμα, πολλές σκέψεις, προβληματισμοί και συναισθήματα δημιουργήθηκαν.

Πλημμύρισα από αγωνία και περιέργεια πριν αποκαλυφθεί ο διορισμός του Τζόνας, καθώς η Αρχιπρεσβύτερη – αυτή που ανακοίνωνε τον διορισμό των παιδιών – είχε προσπεράσει τον αριθμό του και είχε προχωρήσει σε αυτούς που ακολουθούσαν. Ακόμη, τη στιγμή που ο πατέρας ανακοίνωσε ότι είχε γίνει πρόταση για την «αποδέσμευση» του μικρού βρέφους, ένιωσα θλίψη και δυστυχία. Συνακόλουθα, το αίσθημα του μίσους προς τον πατέρα κυριάρχησε μέσα μου, αφού καθημερινά έλεγε ψέματα στην οικογένειά του σε σχέση με την εργασία του, ενώ αυτό ήταν ενάντια στους κανονισμούς της κοινότητας. Έτσι ακριβώς έγινε και με τα δίδυμα που έμελλε να γεννηθούν. Ο πατέρας έλεγε ψέματα για την «αποδέσμευση» και τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται, που στην πραγματικότητα ήταν ο θάνατος. Επιπρόσθετα, η σκηνή που με γέμισε αγωνία, τρόμο και απελπισία, ήταν όταν ο Τζόνας και το βρέφος έφυγαν μακριά από την κοινότητά τους και με το πέρασμα της ημέρας στερούνταν τα απαραίτητα αγαθά, όπως το φαγητό, τη στέγη και την κατάλληλη ενδυμασία για το παγωμένο χιόνι. Η αγωνία εντάθηκε όταν ο ήρωας άρχισε και ξεχνάει τις όμορφες αναμνήσεις της ζέστης που του είχε προσφέρει ο Δωρητής. Αυτό το συναίσθημα, όμως, σιγά-σιγά εξαλείφθηκε, καθώς οι φυγάδες αντίκρισαν τον Παράδεισο και καθώς έφυγαν από τη ζωή, τους κατέκλυσαν τα χρώματα, τα συναισθήματα και η μουσική.

Ταυτόχρονα, το βιβλίο αποτέλεσε την αφορμή να σκεφτώ και να προβληματιστώ. Μία από αυτές μου τις σκέψεις ήταν αν μπορεί να υπάρξει

ιδανική ζωή. Ο καθένας από εμάς έχει σχηματίσει μία διαφορετική εικόνα για τη ζωή. Επομένως, ο όρος ιδανική ζωή, είναι κατανοητός με διαφορετικό και ανατρεπτικό τρόπο από τον καθένα. Κανείς δεν είναι δυνατόν να έχει την ίδια άποψη για τη ζωή με κάποιο άλλο άτομο, καθώς οι σκέψεις των ανθρώπων δεν θα μπορούσαν να συμφωνούν απόλυτα.
Έτσι, λοιπόν, κάθε άνθρωπος έχει την ικανότητα να ξεχωρίζει και να δημιουργεί την ιδανική για εκείνον ζωή, καθώς δεν μπορεί να υπάρχει μία ιδανική ζωή για όλους τους ανθρώπους, Αυτή, εξάλλου, είναι και η ομορφιά της ζωής!

β) *Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;*

Ο κάθε άνθρωπος έχει πλάσει στο μυαλό του έναν δικό του ξεχωριστό, ιδανικό κόσμο. Ο δικός μου ιδανικός κόσμος θα ήταν γεμάτος χρώματα, ζωντάνια, δράση και περιπέτεια. Όλοι οι άνθρωποι θα είχαν το δικαίωμα της ελευθερίας και της ελεύθερης βούλησης, ενώ παράλληλα θα υπήρχε ισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα. Θα γνωρίζονταν όλοι μεταξύ τους και θα υπήρχε συνεχής και αδιάκοπη επικοινωνία μεταξύ των ατόμων. Η δύναμη της φύσης θα κυριαρχούσε, ενώ τα ζώα θα ήταν ένα με τον άνθρωπο.

Παρ΄όλες τις ευχάριστες στιγμές, είναι απαραίτητο βέβαια, να υπάρχουν και δυσάρεστες, έτσι ώστε τα άτομα να γνωρίζουν τη λύπη, την απογοήτευση, την απώλεια. Δίχως ποικιλία συναισθημάτων, θα βίωναν μία άχρωμη και απρόσωπη ζωή χωρίς κανένα νόημα, που θα τους έκανε αποξενωμένους και μοναχικούς. Έτσι, λοιπόν, και η ευτυχία αλλά και η δυστυχία είναι προαπαιτούμενα για τον δικό μου ιδανικό κόσμο, στον οποίο θα υπήρχαν ποικίλα συναισθήματα. Συγκεκριμένα, δεν θα επικρατούσε φόβος και ανασφάλεια, αλλά αγάπη και κατανόηση. Τα άτομα θα αποκτούσαν πλούσιες εμπειρίες σε όλες τις πτυχές της ζωής τους.

Τέλος, το μήνυμα που θα επικρατούσε σε όλες τις γενιές, σε όλο τον κόσμο, θα ήταν να ζήσουν τη ζωή τους όσο πιο ευχάριστα μπορούν, με αξιοπρέπεια και ειλικρίνεια, ώστε να καταφέρουν να εκπληρώσουν τα όνειρά τους. Επομένως, ο δικός μου ιδανικός κόσμος θα ήταν παρόμοιος με τη σημερινή κοινωνία, ενώ θα υπήρχε μια πληθώρα συναισθημάτων και τα άτομα θα βίωναν τη ζωή σε όλες τις εκφάνσεις της!